

De kinderbijslag na de regionalisering.

Door de zesde staatshervorming krijgt Vlaanderen een bevoegdheid bij die tot dan tot het federale pakket van de sociale zekerheid behoorde: de kinderbijslag. Dit opent voor Vlaanderen de mogelijkheid om een coherent beleid rond jongeren en kinderen te voeren. Een beleid dat aanvullend is op de federale sociale zekerheid.

Dit houdt niet alleen in dat de principes van herverdeling en solidariteit tussen rijk en arm behouden blijven en versterkt worden, maar ook dat de kinderbijslagen nooit dé oplossing zullen bieden voor het falen van de sociale bescherming in andere delen van de sociale zekerheid.

Een structurele verhoging van de laagste uitkeringen tot boven de armoederisicogrens is daarom noodzakelijk. Daarnaast is het belangrijk te werken aan goede lonen in de strijd tegen armoede. Kinderbijslag moet wel voldoende hoog zijn om effectief te zijn.

Het Vlaams kinderen- en jongerenbeleid bestaat dan uit enerzijds diensten en voorzieningen zoals kinderopvang, diensten van kind en gezin, opvoedingsondersteuning,... en anderzijds een bijdrage tot het inkomen van gezinnen via de kinderbijslag. Daarnaast dient Vlaanderen in diverse domeinen (huisvesting, werk, gezondheid, arbeid, mobiliteit...) structurele maatregelen te nemen om armoede terug te dringen.

Uitgangspunten

1. Elk kind heeft recht op kinderbijslag. Kinderbijslag wordt geopend door het kind. Het is gebonden aan het kind en dient voor de kosten gemaakt voor het kind. Dit recht veronderstelt dat elk kind en het huishouden, waarin het leeft, in welke situatie ook, kinderbijslag krijgt. De Vlaamse regelgeving mag geen uitsluiting creëren.
2. Kinderbijslag is onvoorwaardelijk. Het kan niet dienen voor andere diensten of voorzieningen of voor schuldbemiddeling. Het is en blijft een bijdrage om het kind mee te helpen opvoeden waar geen voorwaarden aan gekoppeld worden.
3. Kinderbijslag dient niet om ontoereikende uitkeringen te compenseren. Het optrekken van alle uitkeringen en inkomens tot boven de armoedegrens blijft ontzettend belangrijk in de strijd tegen armoede.
4. Kinderbijslag wordt zo automatisch mogelijk verkregen. De overdracht en een nieuwe regelgeving mag het uitkeren van kinderbijslag niet in het gedrang brengen. Daarom is het zinvol om de aanwezige knowhow te valoriseren. Het systeem moet transparanter en eenvoudiger zijn.
We vertrekken van het vandaag bestaande systeem dat we behouden en aanvullen. Het bestaande systeem kent weinig problemen, is performant en bereikt bijna elk kind. Wijzigingen aan het huidig systeem moeten daarom vooraf grondig onderzocht worden op de mogelijke effecten op de huishoudens en vooral op de huishoudens met een laag inkomen.
5. De overdracht van de kinderbijslag naar de gemeenschappen lijkt niet zonder budgettaire gevolgen te zullen zijn. Er is de verdeelsleutel van de financieringswet, er zijn de kosten voor de administratieve reorganisatie. Indien blijkt dat het huidige niveau van bescherming van de gezinnen niet kan aangehouden worden met de bestaande budgetten, dan dient in bijkomende financiering te worden voorzien.

Concrete voorstellen

1. Kinderbijslag draagt bij tot het verminderen van het welvaartsverlies van huishoudens met kinderen. Kinderbijslag moet daarom minstens een gelijke tred houden met de groei van de welvaart.
2. Kinderbijslag bestaat uit een forfaitair bedrag dat voor elk kind gelijk is. Dit bedrag wordt aangepast aan de reële kostenevolutie van de kinderen waardoor de effectiviteit van de kinderbijslag vergroot wordt.
3. De kinderbijslag wordt verhoogd in functie van het sociale statuut van het huishouden. Een sociale toeslag, na sociaal onderzoek, is mogelijk wanneer de ouder werkloos (na 6 maanden), ziek of invalide of gepensioneerd is, een Inkomens garantie voor Ouderen geniet of wanneer het kind leeft in een eenoudergezin, of de ouder een leefloon ontvangt.
4. Huishoudens die in een collectieve schuldenregeling zitten kunnen eveneens een verhoging van de kinderbijslag krijgen.
5. Huishoudens die zich in een gelijkaardige sociaaleconomische situatie bevinden, moeten ook een sociale toeslag kunnen krijgen. Belangrijke voorwaarde hierbij is wel dat de sociaaleconomische situatie van deze huishoudens op een objectieve manier wordt vastgesteld. Bij een stijging van het aantal rechthebbenden op een sociale toeslag dient het budget dat beschikbaar is voor kinderbijslag, evenredig te stijgen met het aantal rechthebbenden op zo'n sociale toeslag.
6. Het bedrag dat binnen het budget aan sociale toeslagen besteed wordt, wordt verdubbeld.
7. Het huidige uitdoofstelsel voor gezinnen die een beter sociaal statuut krijgen, blijft behouden. Zo vermijden we werkloosheidsvallen.
8. De kinderbijslag wordt verhoogd omwille van de leeftijd van het kind, de zorg nood van het kind en omwille van de gezinsgrootte
9. De Vlaamse regeling moet antwoorden op moeilijke situaties mogelijk maken. We denken hier aan een regeling inzake de verdeling van kinderbijslag voor kinderen die geplaatst worden waarbij de ouders de mogelijkheid krijgen om het kind mee op te voeden. We denken ook aan kinderen van dakloze gezinnen.

19 november 2013